

Po kilku miesiącach intensywnych prac, zespół niezależnych ekspertów przygotował raport pt. *System ochrony zdrowia w Polsce. Diagnoza i kierunki reformy*. Dokument ten został zaprezentowany 27 listopada br. podczas konferencji prasowej zorganizowanej w Warszawie, w siedzibie Pracodawców RP.

To pierwsza od wielu lat próba zdefiniowania długookresowej strategii funkcjonowania systemu ochrony zdrowia w Polsce. Inicjatywa oddolna, podjęta przez osoby, które nie chcą tylko przyjmować to, co codzienność przynosi, ale także budować przyszłość. Bez pieniędzy i specjalnego zachęcania, spotykaliśmy i spierali o to jak powinien wyglądać scenariusz zmian systemu ochrony zdrowia.

Dokument jest efektem pracy zbiorowej ekspertów, z konieczności oddającej kompromis wobec ich osobistych przekonań i opinii. Tak, więc, nie oddaje w pełni opinii żadnego z ekspertów, ale jednocześnie w największym możliwym stopniu oddaje ich wspólną opinię.

Jako priorytety oczekiwanych zmian wskazano między innymi: poprawę efektywności gospodarowania środkami w ochronie zdrowia i opiece społecznej rozumianych razem, rozszerzenie kompetencji Ministra Zdrowia o zadania z zakresu polityki społecznej oraz zwiększenie roli podstawowej opieki zdrowotnej.

Zmiany są konieczne, bo bez nich system opieki zdrowotnej nie będzie w stanie zapewnić Polakom skutecznej i stojącej na wysokim poziomie opieki medycznej. Jest to szczególnie ważne w kontekście zmian demograficznych oraz starzenia się społeczeństwa.

Autorzy raportu nakreślili ramy dla zmian systemu ochrony zdrowia przy uwzględnieniu celów strategicznych, wynikających z analizy stanu obecnego oraz wyzwań, przed jakimi stoi społeczeństwo i gospodarka. Spójny, przejrzysty, efektywny i przyjazny dla pacjentów system powinien być zbudowany na zasadach opisanych z perspektywy: ekonomicznej, zdrowia publicznego oraz pacjenta. Dlatego też raport zawiera diagnozę aktualnej sytuacji systemu ochrony zdrowia, właśnie w tych obszarach oraz prezentuje kierunki proponowanych zmian.

Zachęcam do zapoznania się tym raportem, wiedząc, że z pewnością jest niedoskonały i wymaga wielu korekt czy też uzupełnień. Zdając sobie sprawę z jego niedoskonałości, świadomie poddajemy go pod ocenę licząc na włączenie się kolejnych osób, środowisk i instytucji w dyskusję nad przyszłym modelem ochrony zdrowia w Polsce.

Nie ukrywam, że materiał ten ma też za cel zdopingowanie decydentów do zdefiniowania wreszcie narodowej polityki zdrowotnej. Po to, aby nie działać po omacku i nie wykonywać niezbarnych ruchów, trwoniąc przy tym niepotrzebnie i tak już szczupłe zasoby finansowe, kadrowe, infrastrukturalne itd.

Poniżej zamieszczam pełną treść raportu oraz prezentację, zawierającą najistotniejsze jego fragmenty.

Marek Wójcik

Raport opracował zespół pod kierunkiem Andrzeja Mądrali (Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej), w składzie: Grzegorz Byszewski (Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej), Dorota M. Fal (Polska Izba Ubezpieczeń, ekspert Business Centre Club), Barbara Gad-Karpierz (LUX MED.), Małgorzata Gałązka-Sobotka (Instytut Zarządzania w Ochronie Zdrowia Uczelni Łazarzkiego), Roman Kolek (Wicemarszałek Województwa Opolskiego), Daniel Kowalczyk (FZPOZ Porozumienie Zielonogórskie), Jarosław Kozera (niezależny ekspert), Adam Kozierkiewicz (niezależny ekspert), Jacek Krajewski (FZPOZ Porozumienie

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: niedziela, 01, grudzień 2013 21:41

Odsłony: 1348

Zielonogórskie), Andrzej Krupa (niezależny ekspert), Krzysztof Macha (Ogólnopolskie Stowarzyszenie Szpitali Prywatnych), Robert Mołdach (Instytut Zdrowia i Demokracji), Jarosław Pinkas (Ogólnopolskie Stowarzyszenie Szpitali Prywatnych, Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego), Tomasz Szelański (Federacja Pacjentów Polskich), Paweł Sztwiertnia (ekspert Pracodawców RP, Związek Pracodawców Innowacyjnych Firm Farmaceutycznych INFARMA), Marek Wójcik (Związek Powiatów Polskich), Grzegorz Ziemiak (Instytut Zdrowia i Demokracji).